

LA CATALUNYA QUE VOLEM

EDITORIAL

Iniciat el nou segle es produeix, en general, la convicció que cal analitzar de manera especial el camí recorregut, rectificar-ne els errors i reforçar els encerts i, fonamentalment, fixar aquells grans objectius que signifiquin el desplegament de les energies individuals i col·lectives.

A Catalunya aquest exercici pressuposa la constatació que la Renaixença iniciada a mitjan segle XIX, que ha estat el factor impulsor de tants i tants esforços per refer la consciència de poble i donar projecció a les nostres energies en els camps econòmic, social, cultural, espiritual i polític, ha aconseguit en el darrer terç del segle XX alguns dels objectius col·lectius en el marc d'una restablerta democràcia, cristal·litzada en els Estatuts d'Autonomia del 1979 i del 2007.

Però, així mateix, és evident que en els primers anys d'aquest nou segle se'ns fa necessari fixar quins són els paràmetres que cal que segueixi la catalanitat en l'època de la globalització, en els quatre escenaris en que actuem: en la societat catalana, en el context de l'Estat espanyol, en el marc general d'Europa i en la relació amb altres continents.

Aquests són els àmbits en què hem de ser elements actius, coherents i creatius. Perquè així sigui, cal, també, de manera indispensable, un aprofundiment d'aquells conceptes que forgen el caràcter de les persones, prioritzant els que donen solidesa a les actituds, com són la vida espiritual i cívica i la voluntat de servir als altres.

El primer exercici que ens cal fer és analitzar l'evolució que hem seguit i en aquest punt ens cal reconèixer que en la reconstrucció i projecció del poble català, hem resistit agressions de tota mena i que ara es percep una tendència a l'abandó d'aquella exigència personal i col·lectiva que ens fa capaços de generar idees i projectes i que, aquest fenomen, pot donar lloc a un procés de marginació de Catalunya. Cal, doncs, reaccionar, no resignar-se davant les dificultats, connectar amb la vitalitat que dóna el treball en tots els camps quan està animat per la convicció d'arribar a la culminació de l'obra que es proposava la Renaixença.

El segon exercici d'aquesta reflexió és el relançament d'aquells factors que creen en la persona les actituds de servei al poble, amb convicció i intel·ligència.

I, finalment, el tercer capítol d'aquesta anàlisi cal que fixi objectius, que han d'estar orientats a aconseguir obres de qualitat, amb la voluntat de ser referents en el món.

Per a ser útils al segle XXI, cal que els que ara tenim la responsabilitat de fer avançar aquesta antiga i nova nació que és Catalunya, ho fem amb el joiós compromís i la percepció que la història ens mira, com també ho fa el futur. Davant d'aquesta responsabilitat, cal respondre-hi amb generositat i coratge, amb l'objectiu que el segle XXI sigui una etapa d'avenç cap a la plenitud nacional.